

NADBISKUPIJA ĐAKOVAČKO-OSJEČKA
ŽUPA ROĐENJA BLAŽENE DJEVICE
MARIJE SEMELJCI

VIJESTI IZ ŽUPE

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU
DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Broj 17.

Godina XXIII. 2023.

13. kolovoza 2023.

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U ovom tjednu slavimo

Ponedjeljak	Sv. Maksimilijan Marija Kolbe, prez. i mč.
Utorak	UZNESENJE BDM – VELIKA GOSPA
Srijeda	Sv. Rok
Četvrtak	19. t.k.g.
Petak	19. t.k.g.
Subota	19. t.k.g.

SVETE MISE

Nedjelja	13. kolovoza	08,30 sati	za župljane u Semeljcima
		10,00 sati	za ++ Mariju i Franju Marić u Koritni
Ponedjeljak	14. kolovoza	19,00 sati	za + Marka Katilović u Kešincima
Utorak	15. kolovoza	08,30 sati	za + Đuru Gavran u Semeljcima
		10,00 sati	za ++ Mariju i Matiju Miladinović u Koritni
Srijeda	16. kolovoza	08,00 sati	za + Zorana Šebalj u Kešincima
Četvrtak	17. kolovoza	08,00 sati	za + Luciju i Miju Bagarić u Semeljcima
Petak	18. kolovoza	19,00 sati	na nakanu za jednu bolesnicu u Semeljcima
Subota	19. kolovoza	08,00 sati	u Semeljcima

Crkvu spremaju u Semeljcima 19. kolovoza: Anita Bošnjak i Ružica Bukvić.

Crkvu spremaju u Koritni 19. kolovoza: Kata Marić i Nada Marić.

DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINA

U ovom tjednu slavimo

Ponedjeljak	Sv. Pio X., p.
Utorak	BDM Kraljica
Srijeda	Sv. Ruža Limska, dj.
Četvrtak	Sv. BARTOL, AP.
Petak	20. t.k.g.
Subota	20. t.k.g.
Nedjelja	21. NEDJELJA KROZ GODINU

SVETE MISE

Nedjelja	20. kolovoza	08,30 sati	za ++ Đuru Gavran i Mirtu Gavran Bošković u Semelj.
		10,00 sati	za ++ iz ob. Josipović i Terzić u Koritni
Ponedjeljak	21. kolovoza	19,00 sati	za ++ Božu, Maru, Slavka i Ružu Dubravac u Kešincima
Utorak	22. kolovoza	08,00 sati	za ++ Anđu, Ljubicu, Ivanku i Stevu u Semeljcima
Srijeda	23. kolovoza	19,00 sati	za + Iliju Galac u Koritni
Četvrtak	24. kolovoza	08,00 sati	za ++ Nikolu, Ivku, Božicu i Mirtu Bošković u Semeljcima
Petak	25. kolovoza	19,00 sati	za ++ Božu, Ružicu i Stjepana Stanković u Semeljcima

Subota	26. kolovoza	08,00 sati	za župljane u Semeljcima
Nedjelja	27. kolovoza	08,30 sati	za + Iliju Tadić u Semeljcima
		10,00 sati	za ++ Jozu i Katu Paradžik u Koritni

Crkvu spremaju u Semeljcima 26. kolovoza: Ana Puljić, Ana Čatić i Kristina Knežević.

Crkvu spremaju u Koritni 26. kolovoza: Mirjana Žuljević, Marija Rakušić i Ivanka Skočibušić.

1. ŽUPNA KATEHEZA ZA OVU ŠKOLSKU – KATEHETSKU GODINU

S obzirom da je završila školska godina tako ni kateheza neće biti u ljetnom periodu sve do jeseni i početka nove školske godine.

2. PAPA FRANJO NAM PORUČUJE:

Papa u pismu svećenicima: Što Bog od nas danas traži? U molitvi mi se stalno vraća ovaj odgovor

"Naša se svećenička služba ne mjeri pastoralnim uspjesima (njih je i sam Gospodin imao sve manje i manje, kako je vrijeme prolazilo!). U središtu našeg života nije čak ni sumanuta aktivnost, nego je bitno ostati u Gospodinu kako bismo donijeli plod (usp. Iv 15)", napisao je papa Franjo Rimskim svećenicima.

Prenosimo u cijelosti prijevod pisma koje je Sveti Otac Franjo uputio svećenicima Rimske biskupije 7. kolovoza 2023.

Draga braćo svećenici,

Želio bih vam se obratiti s mišlju o pratnji i prijateljstvu te se nadam da će vas podržavati dok budete obavljali svoju službu, s njezinim teretom radosti i trudova, nadanja i razočaranja. Trebamo razmjenjivati poglede prepune brige i sućuti, učeci od Isusa, koji je tako gledao na apostole, ne zahtijevajući od njih agendu koju diktira kriterij učinkovitosti, nego im nudi svoju skrb i osvježenje, predah. Tako, kad su se apostoli vratili sa svoje misije, zaneseni ali i umorni, Učitelj im je rekao: "Dodite i vi u osamu, na samotno mjesto, i otpočinite malo" (Mk 6,31).

Mislim na vas u ovo vrijeme u kome se uz ljetne aktivnosti može malo i odmoriti, nakon pastoralnih radova proteklih mjeseci. A prije svega želio bih ponoviti svoju zahvalu: "Hvala vam na vašem svjedočenju i na vašoj službi. Hvala vam za skriveno dobro koje činite, i za oprostjenje i utjehu koju dijelite u Božje ime... Hvala vam za vašu službu, koja se često obavlja uz veliki napor, s malo priznanja te koja nije uvijek shvaćena" (Homilija za Misu posvete ulja, 6. travnja 2023.).

Osim toga, naša se svećenička služba ne mjeri pastoralnim uspjesima (njih je i sam Gospodin imao sve manje i manje, kako je vrijeme prolazilo!). U središtu našeg života nije čak ni sumanuta aktivnost, nego je bitno ostati u Gospodinu kako bismo donijeli plod (usp. Iv 15). On je naša okrepja (usp. Mt 11,28-29). A nježnost koja nas tješi izvire iz Njegova milosrđa, iz dobrodošlice "magis" – preobilja Njegove milosti koja nam omogućuje da idemo naprijed u svome apostolskom radu, da podnosimo promašaje i padove, da se radujemo jednostavnošću srca, da budemo krotki i strpljivi, da uvijek počinjemo iznova i krećemo iznova, kako bismo mogli doprijeti do drugih. Doista, naši nužni "trenutci punjenja" (sc. baterija) događaju se ne samo kada se fizički i duhovno odmaramo, nego i kad se otvorimo međusobnom bratskom susretu: bratstvo tješi, nudi prostore za unutarnju slobodu i sprječava nas da se pred izazovima službe osjećamo usamljeni.

U tom vam duhu pišem. Osjećam da putujem s vama i želio bih da osjetite da sam vam blizu u radostima i žalostima, u planovima i nevoljama, u gorčinama i pastirskim utjehama. Iznad svega, dijelim s vama želju za zajedništvom, emotivnim i djelotvornim, dok svakodnevno molim da ova, naša Majka, Rimska Crkva, pozvana predsjedati drugima u ljubavi, njeguje dragocjeni dar zajedništva ponajprije u sebi, čineći da klija u različitim stvarnostima i osjećajima od kojih je ona satkana. Neka Rimska Crkva svima bude primjer suosjećanja i nade, uvijek sa svojim pastirima, uistinu uvijek spremnima i voljnima (pro)širiti Božji oprost, poput rijeka milosrđa koje teže žed današnjeg čovječanstva.

I sada se, draga braćo, pitam: Što Gospodin traži od nas u ovom našem vremenu, kamo nas vodi Duh koji nas je pomazao i poslao kao apostole Evanđelja? U molitvi mi se vraća ovo: Da Bog traži od nas da idemo do kraja u borbi protiv duhovne svjetovnosti. Otac Henri de Lubac je na nekoliko stranica teksta, a pozivam vas da to pročitate, definirao duhovnu svjetovnost kao „najveću opasnost za Crkvu – za nas, koji smo Crkva – najperfidniju kušnju, onu koja uvijek iznova izranja, podmuklo, kad su druge kušnje pobijeđene". I dodao je riječi za koje mi se čini kako pogađaju čavao u glavu: "Ako bi ta duhovna svjetovnost napala Crkvu te radila na tome da je iskvari, potkopavajući sami njezin temelj, bilo bi to beskrajno pogubnije od bilo koje obične moralne svjetovnosti" (Meditacija o Crkvi, Milano 1965, 470).

To su stvari na koje sam podsjećao i u drugim prigodama, ali bih želio ponoviti ih, smatrajući ih prioritetom: Duhovna svjetovnost je, zapravo, opasna jer je to način života koji duhovnost svodi na privid: Zavodi nas da budemo "trgovci duhom", ljudi odjeveni u svete forme, a koji u stvarnosti nastavljaju razmišljati i djelovati prema duhu i modi svijeta. To se događa kada dopustimo da nas općine zavodljivosti prolaznog, prosječnosti i navika,

iskušenja moći i društvenog utjecaja. Te iznovice, taštinom i narcisoidnošću, doktrinarnom nepopustljivošću i liturgijskim esteticizmom, oblicima i načinima u kojima se svjetovnost "skriva iza privida pobožnosti pa i ljubavi prema Crkvi", a zapravo se "sastoji u tome da se ne traži Gospodin nego ljudska slava i osobna dobrobit" (Evangelii gaudium, 93). Kako u svemu tome ne prepoznati ažuriranu, sudobnu inačicu onoga licemjernog formalizma što ga je Isus nazirao i vidio u određenim religijskim autoritetima svoga doba i koji ga je tijekom njegova javnog djelovanja tjerao da trpi možda više od ičega drugoga?

Duhovna svjetovnost je "suptilna" kušnja i zbog toga tim podmuklija. Doista, prodire, te veoma svjesna i odlučna kako se skrivati za dobra izgleda, čak i unutar "religiioznih" pobuda i motivacija. Pa čak i ako je prepoznamo te odagnamo od sebe, prije ili kasnije opet se pojavi, prerusena na drukčiji način. Kao što Isus kaže u Evanđelju: "Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja. Kad ga ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh'. Došavši, nađe je pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu čovjeku gore nego na početku (Lk 11,24-26). Potrebna nam je nutarnja budnost da čuva naše umove i srca, da u nama hrani pročišćujući plamen Duha, jer se svjetovne kušnje vraćaju i "kucaju" obazrivo i učtivo: "To su 'eleganтни demoni': ulaze glatko, a da ih nismo uopće ni svjesni" (Obraćanje Rimskoj kuriji, 22. prosinca 2022.).

Međutim, želio bih se zadržati na jednom vidiku ove svjetovnosti. Kad ude u srce pastira, poprima poseban oblik, naime, onaj klerikalizma. Oprostite što se ponavljam, ali kao svećenici mislim da me razumijete, jer i vi srcem dijelite ono što vjerujete, u skladu s onom dobrom, tipično rimskom (romaničkom!) vrlinom, po kojoj iskrenost usana izvire iz srca te ima okus srca! A ja vam kao stariji čovjek i od srca želim reći da me zabrinjava kada zapadnemo u oblike klerikalizma; kada, možda i nesvjesno, dajemo povoda ljudima da vide kako smo superiorni, privilegirani, stavljeni "iznad" pa stoga odvojeni od ostaloga svetog Božjega puka. Kao što mi jedan dobar svećenik jednom zgodom napisao: "Klerikalizam je simptom svećeničkog i laičkog života u napasti da živi ulogu (rolu), a ne stvarnu, zbiljsku vezu s Bogom i braćom". Ukratko, označava bolest koja uzrokuje da izgubimo sjećanje na krštenje koje smo primili, ostavljajući u pozadini, negdje otraga, svoju pripadnost istom Svetom narodu te nas (za)vodi da živimo i prakticiramo autoritet u različitim oblicima moći, ne shvaćajući dvoličnost, bez poniznosti, ali s distanciranim i oholim stavovima.

Da bismo se oslobodili te napasti, dobro nam je poslušati što govori prorok Ezekiel pastirima: "Mlijekom se hranite, vunom odijevate, ovnove tovne koljete, a stada ne pasete. Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite, ranjenih ne povijate, zalutalih natrag ne dovodite, izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima gospodarite" (34,3-4). Govori o "pretlosti" i "vuni", onim što hrani i grije. Rizik koji Riječ stavlja pred nas je stoga taj da hranimo sebe i vlastite interese, osiguravajući sebi udoban život.

Dakako, kao što i sveti Augustin potvrđuje, župnik mora također živjeti zahvaljujući potpori koju nudi mlijeko njegova stada; ali kako hiponski biskup komentira: „Neka uzimaju od mlijeka svojih ovaca, neka primaju ono što je potrebno za vlastite potrebe, ali neka ne zanemaruju slabost i nemoć ovaca. Neka ne traže nikakvu korist za sebe, da se ne bi činilo da propovijedaju Evanđelje radi vlastite potrebe i neimaštine; radije neka daju svjetlo istinite riječi za ljudsko prosvjetljenje" (Propovijed o pastirima, 46,5). Slično govori Augustin o vuni, povezujući je s počastima: vuna koja pokriva ovce može nas potaknuti na razmišljanje o svemu čime se možemo izvana okičati, tražeći hvalu ljudi, ugled, slavu, bogatstvo. Veliki latinski otac piše: "Tko daje vunu, daje čast. To su upravo dvije stvari koje dušobrižnici, koji pasu sami sebe a ne ovce, traže od naroda – korist od zadovoljenja vlastitih želja kao i naklonost te časti i pohvale" (nav. mj., 46.6). Kad se bavimo samo mlijekom, mislimo na svoju osobnu korist; kad opsesivno tražimo vunu, razmišljamo o njegovanju imidža i povećanju vlastitog uspjeha. I na taj način gubimo svećenički duh, revnost za služenje, čežnju za brigom za narod, i završavamo u prosudbi prema svjetovnim ludostima: „Što ja imam s tim? Neka svatko čini što želi; moja je hrana sigurna, ali i moja čast. Imam dovoljno mlijeka i vune, pa neka svatko radi što ga volja" (nav. mj., 46.7).

Zabrinutost se, dakle, usredotočuje na "ja": svoje vlastito uzdržavanje, svoje vlastite potrebe, na pohvalu koju smo primili za sebe umjesto na slavu Božju. To se događa u životu onih koji otkliznu u klerikalizam: gube duh veličanja i hvale jer su izgubili osjećaj za milost, gube divljenje nad besplatnošću kojom ih Bog ljubi, onu povjerljivu i predanu jednostavnost srca koja nas tjera da (is)pružimo ruke prema Gospodinu, iščekujući od Njega hranu u pravo vrijeme (usp. Ps 104,27), svjesni da bez Njega ne možemo učiniti ništa (usp. Iv 15,5). Tek kada živimo u toj besplatnosti, možemo službu i pastoralne odnose živjeti u duhu služenja, u skladu s Isusovom riječi: "Besplatno primiste, besplatno i dajte!" (Mt 10,8).

Moramo se ugledati upravo na Isusa, na sučut s kojom On gleda na našu ranjenu ljudskost, na besplatnost kojom je ponudio na križu svoj život za nas. Evo svagdanjeg protulijeka svjetovnosti i klerikalizmu: gledati rassetoga Isusa, svaki dan usmjeravati pogled na Onoga koji se ispraznio i ponizio do smrti (usp. Fil 2,7-8). Prihvatio je poniženje da nas podigne iz padova i oslobodi nas od sile zla. Na taj način, gledajući Isusove rane, gledajući Njega poniženja, učimo kako smo pozvani ponuditi sami sebe, postati kruh koji se lomi za gladne, dijeliti put zajedno s umornima i potlačenima. To je svećenički duh: učiniti se slugama naroda Božjega, a ne gospodarima, prati noge svojoj braći, a ne ih gaziti svojim nogama.

Budimo stoga budni i na oprezu protiv klerikalizma. Neka nam pomogne da se toga klonimo apostol Petar koji se, kako nas predaja podsjeća, i na samrti naglavačke ponizio, kako bi se izjednačio sa svojim Gospodinom. Neka nas od toga sačuva apostol Pavao koji je zbog Krista Gospodina sve dobiti te ugode života i svijeta smatrao smećem i otpadom (usp. Fil 3,8).

Klerikalizam, znamo, može pogoditi svakoga, čak i laike i pastoralne djelatnike: doista, može se preuzeti "klerikalni duh" u vršenju službi i karizmi, živeći vlastiti poziv na elitistički način, zavijen i umotan u vlastitu grupu te podižući zidove prema van, razvijajući posesivnost veza s obzirom na uloge u zajednici, njegovanje bahatih i hvalisavih stavova prema drugima. A simptom su doista gubitak duha klanjanja i hvale te radosne besplatnosti, dok se vrag uvlači njegujući prigravaranje, negativnosti i kronično nezadovoljstvo onim što je krivo te ironija postaje cinizam. Ali, na taj način prepuštamo se klimi kritike i gnjeva koje širimo oko sebe, umjesto da smo oni koji, s jednostavnošću i krotkošću, s dobrotom i poštovanjem, pomažu svojoj braći i sestrama da izađu iz života pijeska nestrpljivosti.

U svemu tome, u našim slabostima i nedostacima, kao i u današnjoj krizi vjere, ne dajmo se obeshrabriti! De Lubac zaključno govori kako je Crkva, "čak i danas, unatoč svim našim nejasnoćama [...], poput Djevice, sakrament Isusa Krista. Nikakva naša nevjera ne može je spriječiti da bude 'Božja Crkva', 'sluškinja Gospodnja'" (Razmišljanje o Crkvi, nav.dj., 472).

Braćo, to je nada koja podupire naše korake, olakšava naše breme i daje novi poticaj našoj službi. Zasućimo rukave i prignimo koljena (vi koji možete!): Molimo se Duhu jedni za druge, molimo ga da nam pomogne da ne upadnemo, ni u osobnom životu, ali ni u pastoralnom djelovanju, u tu religioznu pojavnost punu mnogočega, ali praznu od Boga, kako ne bismo bili samo službenici Svetoga, nego gorljivi navjestitelji Evanđelja, ne "državni klerici", nego pastiri naroda. Trebamo osobno i pastoralno obraćenje.

Kao što je Pater Congar rekao, nije riječ o vraćanju pravilnog svetkovanja ili obnovi vanjskih ceremonija, već radije o povratku k izvorima Radosne vijesti, otkrivanju svježih sila i energije za prevladavanje navika, o ubrizgavanju novog duha u stare crkvene ustanove, kako ne bismo završili kao Crkva "bogata svojim autoritetom i sigurnošću, ali premalo apostolska i osrednje evandeoska" (Vera e falsa riforma della Chiesa, Milano 1972, 146).

Hvala vam za dobrodošlicu koju ćete izraziti ovim mojim riječima, razmišljajući o njima u molitvi i pred Isusom u svakodnevnom klanjanju. Mogu vam reći da su mi izvirele iz moga srca i ljubavi koju imam prema vama. Krenimo naprijed s entuzijazmom i hrabrošću: radimo zajedno, među svećenicima i s našom braćom i sestrama laicima, pokrećući sinodalne vidike i putove koji će nam pomoći da se lišimo svjetovnih i "klerikalnih" sigurnosti, kako bismo ponizno tražili pastoralne putove nadahnete Duhom Svetim, kako bi Gospodinova utjeha doista stigla do svakoga.

Pred slikom Salus Populi Romani molio sam za vas. Zamolio sam Gospu da vas čuva i štiti, da isušuje vaše krišom prolivene suze, da u vama ponovno užga radost službe i da vas svaki dan učini pastirima zaljubljenima u Isusa, spremnima žrtvovati preko svake mjere sebe i svoje živote iz ljubavi prema Isusu. Hvala vam za ono što činite te za ono što jeste. Blagoslivljam vas i pratim vas u molitvi. I, molim vas, ne zaboravite moliti za mene.

Bitno.net

3. ZA POTREBE CRKVE DALI SU:

**MLADEN BOŠKOVIĆ 50,00 EURA
KATA I JOZO GALOVIĆ 20,00 EURA
MARIJA ČALETA 20,00 EURA**

**ANICA ČAKLOVIĆ 10,00 EURA
JOZO GRGIĆ 30,00 EURA
JURO JELAVIĆ 45,00 EURA**

Darovateljima iskreno i od srca hvala!

4. PREŠLA JE SA OVOGA SVIJETA GOSPODINU U VJEČNOST:

18. Marija SAMARGJIĆ, rođena 22. veljače 1936. god. u Viškovicima, preminula 28. srpnja 2023. god. u Širokom Polju, a sahranjena 29. srpnja 2023. god. u Koritni.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine i svjetlost vječna svjetlila joj, počivala u miru Božjem! Amen!

5. U SVIM HITNIM SLUČAJEVIMA (sahrane, bolesnička pomazanja)

nazovite župnika vlč. Tadiju Crnjaka na broj mobitela: 098/178-6357 ili na telefon 031/550-394. Za hitne potrebe doći u župni ured osobno prije ili nakon večernje svete mise, a za sve ostalo nazvati na broj telefona ili se javiti putem

e-mail adrese župe: zupa.semeljci@gmail.com

7. NAJNOVIJE ŽUPNE OBAVIJESTI I LISTIĆ – možete pogledati na web stranici župe Rođenja BDM Semeljci: **<https://zupa-rodenjabdm.hr/>**

*Izdaje: Župni ured Rođenja BDM Semeljci – Odgovara: vlč. Tadija Crnjak, župnik
Uređuje: vlč. Tadija Crnjak • Kompjutorska obrada: Marko Žeželj*